

SZÉCSÉNYI HIRLAP

KEZELÉSI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Félsz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: Glattstein Adolf.
Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilttéri közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

Búcsú az öreg esztendőről.

Soha még búcsuzkodás könnyebb szívvel nem történt, mint ez a mostani. A babonás 13 szám valóban megfelelt a hozzá fűzött rettegetnek. Siralmasabb, nehezebb esztendőt talán csak az elnyomatás első esztendőjében szenvedett a magyar Nemcsak arról a tizenhárom vármegye lakosságáról van szó, akiket árvíz, égháború mindenükhől kifosztott, és most inséges napokat látnak, a közirgalom keserű kenyerét eszik, — nemcsak ezekről a százazrekre menő családokról van szó, nemcsak a szintén ezekre menő munkanélküliekről, akiknek karácsony éjszakáján talán elég meleg hajlékuk sem volt, — hanem szó van a kenyérkereső Magyarország minden tagjáról, akit ez az 1913 esztendő oly súlyos gondok elé állított.

És nem is hisszük, s nem is merjük megjósolni, hogy azokat a romokat, a melyeket az 1913 esztendő itt hagy, — a jövő esztendőben, minden szomorú emlékezés nélkül, eltudjuk takarítani. Nem hisszük, hogy az idők nehéz járása egyszerre megszűnjön, hiszen olyan nagy gazdasági sebeket ejtett egész Európán a kelet villongása, és háborúja, — hogy az európai világháború réme ellen állított szuronyerdő milliárdos terheit sanyli a közkereső polgárság minden rétege. Nemcsak itthon, nemcsak Európában, hanem

az egész világon gazdasági pangás és ennek nyomában szükség és nyomorúság van. Az Amerikából érkező hajók Európa minden kikötő városába hozzák a megcsalódott kívándorlókat; Amerikában sincs munka, az osztrák-magyar konzulátus éppen most adja tudtul, hogy annyira megostromolták a haza utazásra szükséges hajójegyekért, — hogy többé senkinek sem szolgálhat. Ennek ellenére, ezrével jönnek haza a magyarok, jelezve, hogy az 1913-ik esztendő Amerikára is meghozta a maga gazdasági válságát, és nem egyedül a magyarok balszállaga ragyog az égen.

Az öreg esztendő! mennyi gondot, aggodalmat és bánatot okoztál nekünk, mily örvendezve búcsuzunk téled, és várjuk jobb reményekkel az újat. Mi lenne az ember a remény nélkül! kiált fel egyik munkájában Edvös József s valóban bizonytalan jövőnknek legjobb utavalója a remény, mely annál szebb virágot hajt, minél ifjabb annak kebele, kiből a reménység sugara tör elő, — végtelen hálával vagyok a Gondviselés iránt, hogy az embernek a nehéz életkörülményben, a reménység vezérszállagát adta.

Nagy okunk van kívánni, hogy az öreg esztendő olyan zordul, hogy talán talpra sem állhat, ha egzisztenciájának ekkora megpróbáltatása várna rá a jövőben. De lehetetlen, hogy ez a gazdasági, ipari és kereskedelmi

válság a maga egész hidegségével átmenjen a közeledő új esztendőre, hiszen a reménységnek hajnali sugara mintha bevilágítaná az öreg esztendő utolsó sötét éjszakáit, mintha derengene egy szebb, egy jobb jövő jele.

Jövel holdogabb új esztendő! Enyhítsd gondjainkat, valósítsd reményeinket, teljesítsd vágyainkat. Ami viszályos magyar nemzetünknek hozzáál hékét. Hogy jobban szeressük a hazát, semmint gyűlölni tudjuk egymást, mert nem egy politikai hiten vagyunk. Hozzáál békét az egész emberiségnek, mert hiszen a múlt esztendő szomorú tapasztalása szerint minden háborút megsínylenek nemcsak a hadakozó felek, hanem azok is, akik féltlenül nézik a véres párviadalt. Hozzáál hékét az egyeseknek, Hozzáál több szeretet a szívekbe, mely az emberekből távozóban van.

A reménykedő szívvel nézzünk a közeledő új esztendő felé, remélve, hogy minden esetre jobb lesz, mint a melyiknek nyomába lép. Bő termés esztendő kellene nekünk, és ennek nyomába nagy gazdasági, ipari és kereskedelmi fellendülés, hogy az erővesztett emberek talpra álljanak, hogy a munkanélküliség nyomasztó gondja és insége megszűnjön. És bár az új esztendő ne látogatna meg csapásokkal, közszerecséltenségekkel, melyekben oly kérielhetetlen volt elődje, a most letűnő öreg esztendő. Folyómedrek vize folyana le csendesesen, vész nélkül, terhes fellegek

◉ ◉ TÁRCZA ◉ ◉

Valahol egy leány . . .

Valahol messze, valahol távol,
Hol csalogány dalol rezdő nyárfaágon,
Ahol azur égen úszó rózsafelhő
Bolyong, mint az erdőn halk alkonyi szellő.

Ahol rózsairat árad szét a léghé
S pilangók himporán ragyog a nap fénye...
Hol csilámló tavon játszanak hullámok,
S ringó gondolákban álmodozó lányok . . .

Hol lángsugár mágyán haldoklik most a nap
Gyilkosa les rá, a csilagos éjszaka.
Alkonyragyogásnál valahol messze,
Egy szomorú lány meghalni szeretne.

Csonka Mária.

Egy vénszínész emlékkönyvébe.

A babér, a pálma fakóra váltott
A nap nem sül már a cifra világot,
A mező zöldelt amig lehetett —
S mi maradt belőle? . . .
Csak a szeretet.

(K.)

Ujévi szokások.

Az újév napján szokásos lakmározás, mulatozás, köszöntetés, s a rokonoknak és ismerősöknek való ajándékozás pogány eredetű, mint az újév ünnepe, vagyis az év első napjának megünneplése maga is. A romaiak Jánusnak, a kezdet és vég, utóbb pedig a hajózás és kikötő istenének ünnepét ülték e napon. Rómában ez ünnepen óriási mulatozás, füstölés, illimunálás, sőt mindennemű tivornyázás és kicsapongás volt divatban, a pápák pedig, hogy üntessenek e pogány szokás ellen, inkább böjtöt rendeltek a keresztény híveknek. Utóbb aztán, mikor a keresztények is megünnepezték már az újévet, szintén átvették a különböző mulatozásokat. A kereszténység első századaiban tudniillik egyáltalán nem ismerték az újévi ünnepet, s csak Krisztus születésének nyolcadik napjától vagyis körülméltetéséről emlékeztek meg. Csak a hetedik században mutatkoznak az újév megünneplésének első nyomai, s mint bevett rendes egyházi ünnepet, csak a tizenegyedik századba találjuk említeni.

Az újévi babonák jórészének gyakorlása az év utolsó napjának: Szilveszter napjának éjszakájára esik, mivel általános szokás ek-

kor ében megvárni az újesztendő beköszöntését, évfordulót jelentő tizenkettedik órát. Egyik legelterjedtebb babona ekkor az éjfél ólomöntés, amit többnyire a leányok végeznek. Olvasztott ólmos csöpögőtefnek valamely edényben levő hideg vízbe, s a folyó ólom, kihűlve, mindenféle alakot vesz föl. Abból következtetnek aztán, hogy kinek, minő alakot mutat az általa csöpögőtefét ólom. Ha a kihűlt ólomdarab keresztbe hasonlít, az halált jelent, ha koszorúhoz, az menyasszony-ságot, férjhezmenést: ha az ólom emberalakot sejtet, az is azt jelenti, hogy az illető az újévben férjhez megy. Az ólom mindenféle szerszámalakot is föl szokott venni, amiből aztán megjósolják, hogy milyen foglalkozásu lesz a jövődöbeli. Ez sok mulatságra ad alkalmat. A bölcös-forma azt jelenti, hogy az illetőnek gyermeke lesz a következő évben, s mivel sokszor nemcsak hajadonok, hanem menyecskék és özvegyasszonyok is részt vesznek az ólomöntésben, e révén is sok mulatság és tréfálkozás támad.

Nagyobb társaságokban, kivált városi korcsmákban és kávéházakban szokás a besötétített szobában éjfélkor visító malacot elereszteni. Akihez aztán a malac fut és aki meg bírja fogni, az szerencsés ember lesz

vonulnának el kárt nem okozva, hanem megtermékenyítve áldásos esővel az ősi magyar földet, amelyet, a bizonytalan időjárás miatt, egyre kedvetlenebbül szánt a magyarfoszladozó reményevesztetten, vajjon veritékes munkáját fürgeteg és égi háboru nem teszi-e lönkre? Óh! add vissza új esztendő régi reményünket, és adj veritékes munkánkra sikert és áldást.

Isten, kinek kezében vagyunk valamennyien, — bölcs akaratától függ minden, hogy mi teljesebb az új évre ébredező reményünk-ből? Azért gyarlóságunk tudatában hozzá emlíjük fel tekintetünket, és tőle kérjük nemzetünknek és mindannyiunknak az új, a jobb, a boldogabb esztendőt.

Olvasóinknak pedig kívánjuk, hogy reményt kelte legyen bucsút az öreg esztendő-től, várva jobbat!

Boldog Új esztendőt Olvasóinknak!

Heti posta.

—o—

A Nógrádi Hírlap „Skiz”-ének írom ezt a pár sort igaz tisztelettel, akinek a lap múlt számában kritikáját olvasva, ilyen és ehhez hasonló gondolatok ragadtak meg.

Meg aztán most éppen Karácsony van, amit mi emberek a Szeretet ünnepének nevezünk el, illik hát, hogy azokról is írjunk, akikre a Szeretetnek ez a napja nem szól.

Azelőtt, még a boldogult Nógrádi és Honti Híradó idejében sok riportot írtam össze azokról a helyekről, amelyekre a nyomor, ez a sunyító halálvirág ránehezedett s amelyek nyomán kifakadt a bűn bimbója is.

Aztán ebben hagytam ezt a riportírást, mert mindig szomorúságot lehel ki, az olvasóra is, de meg némiképp magamra is.

Most azonban, hogy a nógrádi patronázs kezébe vette a harcot és ennek folyamán Ön is írt a Nógrádi Hírlapban cikket, gondoltam én is elindulok. Mert kényes dolog ez. Nem istenes dolog az ugynevezett jótékonyokat kritizálni. Kedvüket veszítik. S esetleg lelépnek arról az útról, amelyen mé-

gis csak elérnek némi sikert, meg aztán nálunk Magyarországon a nyomor és bűn útján tett enyhítési kísérlet, bármilyen csekély legyen is az, sohasem lehet teljesen hiabavaló.

Mert nálunk sok a bűn, nagy a nyomor.

A mi államunk a korcsmárosok szabadkezeit támogatja s megengedi mindenképp az alkoholnak, ennek a bűnt szülő anyának szabad jár-kelését bármily mennyiségben.

Nálunk a város házainak lakóit, ha nem tud fizetni pontosan házbért, az utcára sétaltatják.

Nálunk kevés az iskola, a kórház.

A népkonyhák és népfürdők piszkosak és használhatatlanok.

Nálunk sok a bűn, nagy a nyomor.

Én ismerem mindakettőt, mert láttam őket Nagy Károly budapesti rendőrelőnök úr szívésségéből, amint a virradatig ragyogó magán és bérpaloták árnyékába kovalyognak piszkos, tépelt ruhájukban, sápadt arccal és megrogyant térdekkel, ijedős szemekkel és reszkető kézzel.

Zsúfolt lakások, az arcon sunyító tuberkolozisrózsa, a száz meg száz kenyérért jajongó gyerekeimber, a nedvesföldön fekvő munkás, a paráslevegő, a kinyithatatlan ahlakok. Ez a nyomor Uram.

S a jajgató alak utra kel, eleséget szerezni, bármely úton-módon, ezkőzzel, rablással, gyilkossággal. Muszáj neki az éhsége miatt. Ez a bűn.

A törvénykönyv bilincset ígér, a patronázs enyhülést.

S a patronázsnak igaza van.

Mert ezek nem közönséges bűnösök. Fordított világnak. Előbb szenvedik el a bűnhődést, melyet a nyomor sújtott le rájuk s csak aztán esnek hűnbe.

Hányszor hangzik fel a tárgyalásokon: — lopam, mert nem volt mit enniem, nem volt ruhám, a gyerekeim éheztek, fáztak, fűtetlen volt a szobám, temetési költségre kellett stb. stb. . .

Ezeket akarja a patronázs megmenteni. Gondolom ezeket s nem azokat a bűnösöket,

akik egy-egy ékszer igazgyöngy, kellemes munkátlan élet utáni vágy elérése közben lesznek bűnösökké.

A nyomor bűnöszeit pedig nagyon könnyű gyógyítani. Azoknak enni kell s enni, enni s akkor nem lesznek bűnösökké.

S a patronázs meg is tudja ezt csinálni ha a dilletáns jótékonyok bele nem kontárkodnak munkájukba. Mert ezek igazán veszedelmes emberek.

Én magam láttam egy angyalföldi tömeglakásban összehordott cifrakendőket, susogó selyem alszoknyákat, hamis ékszereket, amiket ezek a kegyes jótékonyok vittek a szegény proletároknak, lelkeikbe lehelve ezáltal a méteres vágyakat, szomszédoknál az irigységet.

Erre a nemes akcióra csak egy egyesület vállalkozhat, mely kidolgozott programmal, megpontosított szabályokkal harcol és felelősséggel tartozik önönmagának, a megmentendőnek, a társadalomnak az államnak s nekünk mindannyiunknak.

S ezt meg fogja tudni tenni a patronázs.

A bűn meg edesanyja a nyomor pedig szégyenlősen fognak odujáikba hujni, kizavarva abból a biztos helyükből, ahol eddig olyan biztonsággal működhettek

Kardos István.

Szinészet.

Örömmel ezáfolom meg az elődeim azon kritikáit, hogy a vidéki publikum nem jár színházba. Igenis jár, ha a társulat művészi színvonalon áll.

Könyves Jenő el tudta érni azt, hogy állandóan telt ház előtt játszik, mert a publikum gyönyörködni tud tagjainak titom s művészies játékában.

Eddig színrekerült a „Halló”, a „Rang és mód”, a „Faun”, az „Aranykakas”, a „Hónapos szoba”, a „Benn az erdőben” és a „Zsába”.

Mindegyikről külön-külön szeretnénk írni, mert méltányolni óhajtanánk Könyves Jenő társulatának művészi játékát, sajnos

abban az esztendőben, s köteles természetesen a társaságnak áldomást fizetni.

Hajadonok Szilveszter éjszakáján fésűt és tükröt tesznek a fejük alá, hogy megtűsítsék álmukban a jövődöbelijüket. Az is szokás, hogy éjfélkor sötétben kimennek a fűskamrába s fölnyalabolnak egy csomó vágott fát. Ha pár a fadarabok száma, biztosan férjhez megy abban az évben, ha paratlan, még várhatja a szerencsét. De jaj ha tizenhárom darabot talál fölemelni, az szerencsétlenséget vagy halált jelent neki.

Elsőrangú újévi babona, — amint tudjuk, — hogy újév napján sült malacznak, vagy legalább is disznóhusnak kell lenni az asztalon, s csirkének semmiesetre sem. Mert a malacz előre tur, a csirke ellenben hátra kapar. A malacz-évs újévkor majdnem oly általános szokás nálunk, mint a spanyoloknál karácsonykor a pulyka evés. A legutolsó spanyol koldus is szerencsétlenségnek érzi magát, ha karácsonykor nem ehetik pulykát, s ha egész évben nem evett is húst, karácsonykor meg kell lenni a pulykájának.

Mostanában, mikor városokban — kivált újévkor — roppant drága a malacz, sok helyen nyulal helyettesítik, mert az is előre szokott futni. Ismeretes, hogy az újévi aján-

dékok közt is nagy szerepet játszik a játéküzletbeli vagy cukrászdai szerencse malacz, s hogy az újévi képeslevelezőlapoknak is főképpen ez a díszük és tréfájuk.

Nagyon fontos, — persze csak a babonás embernek — hogy kivel találkozik az ember először újév napján. Kéményseprővel találkozni legjobban. Fiatal férfivel találkozni, az is szerencse. Vénasszonnyal találkozni először kész veszedelem, bakterrel találkozni pedig egyenesen szerencsétlenség és halált, vagy legalább is súlyos betegséget jelent. Általában, amit az ember újév napján csinál, vagy ami újév napján éri, az előjel az egész esztendőre, vagyis az az egész évben ismétlődni fog, a közhiedelem szerint. Ezért mulatnak az emberek újév napján: ezért nagy baj, ha valaki e napon beteg, vagy valami kár éri; azért nem szabad e napon lustálkodni, vagy a házas társaknak civódnia, mert különben szerencsétlen és boldogtalan lesz az egész esztendőjük.

Aforizma.

A nyomorba jutott embert hiszem sokan sajnálják, tudom kevesen segítik meg.

A törökökhöz.

A harc elején hogy veletek voltam!
Allához és Istenhez imádkoztam,
— Örökegy Ő, csak neve más, —
Hogy orcáját fordítaná tifeletek,
Hadd ujulna meg régi dicsőségtek,
S ne szállna rá fogyatkozás.

Nagy bujdosóink második hónapja:
Hozzatok vitte lelkeimet a hála,
S valami mély, bus sejtetem,
Hogy tán egy eljövendő vad viharban,
Mi is így állunk majd a csatazajban,
Magánosan, testvértelen!

De hajh, mint egy elomló koszorúnak:
Rokonszenvem virási szertehullnak,
És elfordulok tőletek . . .
— Nem az ellenség sűrű kardcsapása,
Magatok önző, rut viszálykodása,
Ez öl meg végkép titeket!

Óh mert jaj a nemzetnek mindörökre,
Mely pártusákon magát összetörve,
Már nem tud együtt érzeni.
Nem hős csatákon vész el, rabbillincsen.
Hogy azt meg tudná menteni.

Szabolcska Mihály.

azonban csak általánosságban beszélhetünk róla.

A nők között kiválóan művésziessé rulinózott, bájos játékáért különösen *Mátray Rózsát* kell kiemelnünk, ki játékába fiatalágának minden kedvességét, elevenességét beleviszi s ugyszólván emeli a szindarabok értékét. De nem hagyhatjuk figyelmen kívül Székely Ilona, Lengyel Józsa, Tajti Etel, Aranyosi Helén mesteri játékát. A férfiak is mind kiváló erők, különösen Margittai Gyula, Alapi Nándor, Ungvári Mór, Debreczeni, Szilágyi, Pintér, Nagy azok, akik kvalitásukkal a darab előadását művészivé teszik. (Ks)

● ● HIREK ● ●

Istentiszteletek. A karácsonyi ünnepek alkalmából az istentisztelet sorrendje a róm. kath. plébánia templomban a következő: — december 24-én éjjel 12 órakor éjfélmise. December 25-én délelőtt 10 órakor ünnepélyes nagymise, délután 3 órakor litánia.

Az ág. ev. templomban; decz. 25-én istentisztelet.

December 31-én úgy a róm. kath. mint az ág. ev. templomban d. u. 5. órakor hálaadó istentisztelet szentbeszéddel.

Január 1-én a róm. kath. plébánia templomban délelőtt 10 órakor ünnepélyes nagymise d. u. 3 órakor litánia.

Az ág. ev. templomban d. e. 10 órakor istentisztelet.

Szilveszter-est. A szécsényi kaszinó szilveszter estéjén a kaszinó összes helyiségében társas vacsorát rendez. A vacsora étrendjét *Laczaska*, a „Hungária” szálló üzletvezetője állította össze.

Műkedvelői előadás. A „Szécsényi Iparos és Kereskedő Ifjak Önképző Köre” 1914. évi január hó 11-én tartja műkedvelői előadással egybekötött zártkörű táncmulatságát a „Hungária” szálló összes termeiben.

A mulatság érdekében úgy a kör elnöksége mint a rendezőség mindent elkövet — hogy a kör ezen estélye most is azdn színvonalon álljon, mint az előző években. — A meghívók a napokban küldetnek szét.

Ezuton is felkéri a vigalmi-bizottság elnöksége mindazokat, — a kik netán tévedéshől nem kapnának meghívót, — hogy a fenti bizottság elnökéhez forduljanak ebbeli kérelmükkel.

Az öszspróbák. Öszintén megvallva, — kissé nehéz feladat előtt állok akkor, a midőn arról kell innom, hogy milyen az ivó darabja és a szereplők miként töltik meg szerepüket az ivó által kijelölt szerepkörben.

A szécsényi iparos és kereskedő ifjak önképző körében már napok óta folynak az öszspróbák. Gutthi Soma, „Kormányhírtos” című darabjából, a mely néhány évvel ezelőt oly nagy sikerrel adattott elő a vigszínház művészgárdája által elsőrangú szereposztással. A szerző, darabját szatirának nevezi. Én úgy találom, hogy a darab nem is annyira szatira, mint inkább társadalmi korkép kitűnő és rendkívül jellemző élethű epizódokkal tarkítva. E darab előadása nagy, figyelmes, s részletekre kiterjedő gondos előkészítést és kissé fáradságos tanulást igényelt. Ismerve az öszspróbák egész menetét, már is elárulhatok annyit, hogy a darab előadása azon műkedvelő előadások egyike lesz, a mely a

közönség érdeklődését ugyszólván jelenetelőjelenetre lefogja kötni s a szereplőknek sok és viharos tapshan és kihívásban lesz részük. Ugy a darab szini rendezője, mint annak összes szereplői tudá-ukuak és akaratuknak teljes egészével arra törekszenek, hogy a szerző intenciója a legnagyobb mérvben érvényesüljön.

Hogy az egyes szereplők miképen oldják meg nehéz feladatukat, arra vonatkozólag csak annyit jegyezhetek meg ezuttal, hogy az est résztvevői a lehető legkellemesebb meglepetésben fognak részesülni, amelyet csak fokozni fog a darabban előforduló duette, rendkívül finom és bájos zenéje. —n.

Hogyan fokozzuk a tavaszi kalászosok termését? A tavaszi kalászosok valósgai mostoha gyermekei a gazdának. Soha se vet a gazda olyan földbe zabot, arpat vagy tavasz búzát a mely istálló trágyát kapott. Pedig ezek a növények is nagyon hálasak a jó trágyás föld iránt. A frissen trágyázott földben az árpa meg a zab is igen nagy termést ad és sokszorosan fizeti vissza a trágya árát. Csakhogy persze nincs a a gazdának annyi trágyája hogy a kapás növények alá is, meg a tavaszi növények alá is istálló trágyát adniasson. De nem is szükséges feltétlenül istálló trágyát adni, mert a helyesen alkalmazott műtrágyákkal akár a tavaszi buza, akár az árpa, akár a zab termését 2—3 métermázssal, sőt többel is lehet fokozni. — Az ásványi trágyák kiszórásának azonban már most a tél folyamán van ideje, mert minél korábban szórjuk ki vetés előtt, annál nagyobb lesz természetes hatásuk. Agyagos, vályogos, kötött talajra k. holdanként 150 kg. szuperfoszfátot kell kiszórni januárfebruárban hőmentes időben és befogásolni. Homok talajokra 200 kg. kálifoszfátot kell nygancsak ilyenkor kiszórni és befogásolni. Amennyiben az illető talaj már 6-8 év óta nem kapott istálló trágyát, egymagában a szuperfoszfáttal nem érünk el elégséges nagy terméshöbletet, mer a talajból egy fontos növényi tápláló anyag, a nitrogén is hiányzik. Ennek a pótlásáról is kell tehát gondoskodni olyan módon, hogy márciusban a már épen kikelt vetésre rászorunk 30—40 kg. chilisalétromot kat. holdanként mindig csak a déli, vagy a délutáni órákban amikor a növényzet sem esőtől sem hzmatól nem nedves. Hogy e csekély mennyiségű chilisalétrom trágyát egyenletesen tudjuk elszórni, keverni kell azt ugyanolyan súlyú száraz homokkal. A szuperfoszfát, illetőleg kálifoszfát és chilisalétrommal mindazt a növényi tápláló anyagot megadtuk a talajnak amelyre a növényzetnek, gyorsabb fejlődése céljából szüksége van és így egész biztosan számithatunk arra, hogy a terméshöbblet nem csak a műtrágya árát téríti meg, de jelentékenyen hasznuk is lesz belőle.

IRODALOM

Lantos Mihály: „Báránfelhők” A kritika nem kuriai döntvény, csak a mi lelünk egyéni impressiója, annak elfogadása senkire sem lehet kötelező (még a szerzőre sem, ha nem akarja,) de a mi impressiónk, a mi kritikánk: nem is hiszünk a jobb vagy rosszabb véleményben. —

A báránfelhők repülnek az égen, bolyongva — kóvályogva s nehézkes szálltukkal ráfeksznek az emberek kedélyvilágára, bánatsinnel ecsetelik azt be és ledöntik a komdruság olajával.

Tiszta, becsületes emberek mind, nem világoltjárók, szárnyaló érzésünk, vonagló idegzetnek kivéve talán az egy orvost, aki kiválóan elmés módszerével a feleségét öli

meg, hanem csendes békeemberek, akik fölött báránfelhők kóvályognak, bus álmodó fellegek.

Lantos Mihály úgy ír, amint lát, hall beszél, nem csomagolja alakjait selyembe — hársönyba, hanem élénk rakja az igazi élet alakjaikban. S ez a legkiválóbb érdeme ennek az igazán elolvasásra méltó könyvnek, A lélek hangját nem a vibráló idegeken át juttatja fülünkbe, hanem egyszerűen a beszéd legigazibb eszközén, a nyelven át.

Melegen ajánljuk a könyvet szives olvasóinknak, tudva, hogy mily ritkák ma a becsületes csillagástalan regényalakok, melyek fölött nem vihar, hanem báránfelhők keringnek. (Ks.)

Nimród. Változatos tartalommal jelent meg a Nimród vadász- és versenysportlap karácsonyi száma. Vezetőcikkében a zsuki falkavadászatokról ír és címképen e falkavadásztársaság falkanagyjának fényképét közli, melyet — vadászat közben — Barcsayné, Bánffy Katinka grófnő készített. Közleményeket irtak: Dr. Balogh Arhur egyetemi tanár a „Téli vadászatokról számol be. A szöveg között, érdekes vadászatokon készült felvétel reprodukciója van, melyek közül a szatmármegyei agarászatokon és a párnó-terebesi falkavadászon készült képeket emeljük ki. Ezenkívül vadászat, versenyhírek, levelezések és különféle rovata élénkíti e kitűnő vadászlapot, melyből mutatószámot szivesen küld a kiadóhivatal IV., Egyetem-utca 4. Franklin-Társulat.

Szerkesztésért felelős a kiadó.

1075—1913 végrh. sz.

Árverési hirdmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy szécsényi kir. jbiróságnak 1912. évi Sp. II. 4124 sz. végzése következtében Dr. Gellény Barnabás bgyarmati ügyvéd által képviselt Lukács Lajosné besztercebányai lakos javára 129 kor. s jár erejéig 1913 évi április hó 1-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 660 koro-nára becsült következő ingóságok u. m. 3 verestarka tinó nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1913. évi V Sp. II. 4124 sz. végzése folytán 129 kor. tőkekövetelés, ennek 1912. évi okt. hó 19-ik napjától járó 5 százalék kamatai, egyharmadszázalék váltódíj és eddig összesen 131 kor. 80 fillérben bírósálg már megállapított költségek és 1 korona 80 fill. árverés kitűzésidij erejéig N.-lőcban leendő megtartására 1913. évi december hó 29-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1913. dec. hó 4-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

5596—1913 tkvi. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A szécsényi kir. járásbíróóság, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Essösy Béla végrehajtatónak Jusztin János végrehajtást szenvedő elleni 199 kor. 60 fill. tőkékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. járásbíróóság te.ületén levő Rimóci községben fekvő és a rimóczi 609 sz. tjkvben A. I. I sor. 742, hrsz urbéri rétek 51 kor. az u. o. 716 sz. tjkv-ben A I. I. sor. 427b hrsz. szántóföld szécsényi utnál 285 kor. a † I sor. 887b hrsz. szőlő a szélhegyen 16 kor. az u. o. 717 sz. tjkvi. A I 2 sor 427^{1/4} hrsz. szántóföld szécsényi utnál 426 kor. az u. o. 946 sz. tjkvi A † I ssz. 465a hrsz. szántóföld a szécsényi utnál 2524 kor. u. o. 1031 sz. tjkvi A I 1—3 sor 390a 393b 394/a I hrsz. szántóföld foglalásban ház udvar kert 256 kor. az u. o. 1033 sz. tjkvi A † I sorsz. 394b I hrsz. Bellek foglalás ház udvar 51 kor. és az u. o. 484 sz tjkvi arányos legelő illetménynek B 13 alatti Jusztin János neven álló részére 20 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy ezen ingatlanok az 1914. évi január hó 26 napjának d. e. 10 órájkor. Rimóczi község házánál megtartandó nyilvános bíról árverésen a kikiáltási ár kétharmadán alul eladatni nem fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333—81. I. M. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy a bánatkéznnek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kir. járásbíróóság, mint tkvi. hatóság.
Szécsény, 1913. december hó 14-én.

Szenthe, sk. kir. járásbíró.

A kiadmány hiteléül:

Sexétus, kir. tkvió.

**Nyomdász tanonc
azonnal felvétetik.**

Glattstein A. könyvnyomdájában Szécsény.

A legszebb kivitelű

újévi képes levelezőlapok

Glattstein Adolf papírkereskedésében kaphatók.

ULIP ISTVÁN

élővirág-terme

LOSONCZ, Rakóczi-utca 18 sz.

— TELEFON-SZÁM: 123. —

Legjobb élővirág bevásárlási forrás!

Izléses mukaért többszörösen első díjjal
kitüntetve.

Műkoszorúk es szallagok
mindig rakáron tartatnak.

Megrendeléseket elfogad:
GLATTSTEIN ADOLF — SZÉCSÉNY.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írószere- s papírkereskedése.

M. kir. dohány- es szivar-árudája.

a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRADMEGYE) RAKÓCZI-ÚT 565.

Készít minden néven nevezendő

könyvnyomdal munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó áron.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítettek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali nyomatványokból.